

[Jens Foged.]

Juul-Madsen påpeget enfamilieshuse og mange andre områder, og det er jo rigtigt, at det er meget mere vidtfavnende. Jeg havde nær sagt, at hvis halvdelen af København brænder, kommer det også ind under det. Forretningsejendomme, beboelsejendomme, ejendomme, der overhovedet ikke må foretages afskrivninger på, er også inde under det.

Efter de oplysninger, jeg har fået, er langt de fleste, vist op til 80-90 pct., af ejendomsbrande delbrande. Det er tagbrande, det er pulterkammerbrande, det er vandskade ned igennem bygningen. Men der sker genopførelse mod udbetaling af erstatning, uden at vedkommende ejendom har nogen som helst mulighed for at give bedre indkomster bagefter, bl.a. fordi restriktioner med hensyn til forhøjelse af lejeværdien forhindrer det.

Jeg står her med en 3 eksempler, som jeg finder det rigtigst at tage med ind i debatten. På en ejendom har man fået en erstatning på 495.000 kr. Så sker der genopførelse, og på det grundlag beregnes en fortjeneste på 271.000 kr. Den særlige indkomst har jeg også fået beregnet, og den beregnede fortjeneste, som ikke kommer til udbetaling, og som ingen steder figurerer, giver i dette tilfælde en særlig indkomstskat på 169.000 kr. Det, vedkommende har fået ud af en brand, er, at han nu har en gæld til staten på 169.000 kr.

Den anden er en ejendom med en erstatningssum på 638.000 kr. Når man regner fortjenesten ud, bliver den 396.000 kr., og skatten beregnes så til 250.000 kr.

Men jeg er mest glad for det tredje eksempel, jeg har, for det er en fredet ejendom, der altså skal bevares i sin nuværende tilstand med lokum i gården; man har ikke lov at indrette noget som helst i denne ejendom af sanitære anlæg, den skal bevares i sin tilstand. Den fredede ejendomsejer får en erstatning udbetalt på 385.000 kr. Det giver en fortjeneste, beregnet i disse fiktive tal, på 338.000 kr. og en særlig indkomstskat på

213.900 kr. Sådan virker loven på en ejendom, der er fredet, hvor der ingen muligheder er for ændring af indkomsten, og hvor man endda skal opretholde den gammeldags udformning.

Nu gav finansministeren jo udtryk for velvilje, så jeg håber, at finansministeren vil give os ret i, at branderstatninger er noget ufrivilligt, og at ordningen er vanskeligere at administrere end det, vi havde før, så at han siger, at branderstatning er skattefri. Så går vi ind, hvor der er sket afskrivninger forlods. Derfor mener jeg, vort forslag er ganske rimeligt i den situation.

Også ekspropriationer er en tilstand, som man ikke selv er herre over. Fredningserstatninger og erstatninger langs jyske motorveje, eller hvor ved jeg, fremkommer på den måde at ekspropriationskommissionerne kommer og siger: dette er prisen, dette får den enkelte udbetalt. Det er dog en mærkelig måde at gøre det på, hvis man siger: i dag får du så og så mange hundrede eller så og så mange tusinde kroner i hånden, mod at du i morgen afleverer så og så mange til os igen. Rent bortset fra det rammer det ikke ens, for loven om særlig indkomstskat har jo nogle fradragsregler, så hvis ekspropriationsforretningen er af et forholdsvis ringe omfang, er der friløb, således at disse folk får lov at beholde den fulde ekspropriationserstatning, mens de, der kommer ud over friløbet, skal betale ekspropriation. Efter den tidligere regerings lov kunne ekspropriationskommissionen sige: her er det beløb, vedkommende sælger får i hånden; det er fuld erstatning efter grundloven for det areal eller den bygning, vi eksproprierer, eller for den fredningsklausul, vi lægger på ejendommen, og pengene er dine. Det er meget, meget retfærdigere og rammer rigtignok i alle enkeltssituationer, end når man nu går over på det andet, hvor nogle på grund af friløb er fri, og hvor andre, der kommer ud over friløbet, skal beskattes.

Man taler så meget om forenkling af administrationen. Ministerens lov giver ingen forenkling. Ministerens lov forøger admini-